

твенны-ты и най святы-ты нѣчта, стремленіе-то кѣмъ съвършенство-то и всесъвършенство-то, кои-то сѣ независимы отъ всички-ты вещественны нѣчта.

ГЛАВА ШЕСТА.

Дѣшинска-ша възрасъ.

1. Благоугоди, колко-то можешъ, на безпечалны-ты дни на по млади-ты си братія! А като не можешъ да направишъ благополучны други-ты человекы, и като крѣгъ-тъ на дѣйствія-та ти е ограниченъ, постарай ся поне за благополучіе-то на едно дѣте, кое-то съ признателны чувствованія да тя назовава братъ или сестрѣ, кога-то ся забравишъ отъ всички-ты други человекы.

2. Кой знае, каквы страданія и бѣды очаквать тѣхъ новѣ тварь въ дни-ты на тъмнѣ-тѣ бѣдѣщность.

3. О! погрыжи ся поне за свое-то си, что-то да прѣмине дѣтинскы-ты си години радостно и весело, и да не стане съвсѣмъ бѣдно, даже въ облачно-то врѣмя на бѣдѣщность-тѣ да добыва сладости-ты на прѣминѣлыя рай на младость-тѣ си.

4. Хыляды цвѣтія можешъ да разпрѣсвашъ по пактя на младость-тѣ безъ да прибѣгвашъ безумно кѣмъ недопростителны и опасны срѣдства; зачто-то дѣте-то лесно ся благодаря съ малко-то.

5. Обаче не го пакъ разврацавай съ честы-ты си галанія-та, съ безмѣрно-то си опрощаваніе въ всички-ты неговы погрѣшки. Поучявай го изъ начяло да познава длѣжности-ты си чрѣзъ твои-ты примѣры.

6. Само благочестиво-то и невинно-то дѣтенце